

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo: „Angeljček“

Štev. 8.

V Ljubljani, 1. avgusta 1898.

Leto XXVIII.

Poleten zvezdogled.

Pred hišo poletne noči
Ivanček na klopi leži;
Leži tam in premišljuje,
Pa luno zvesto premotruje:
„Ti, luna, odkodi prihajaš?
Vsak večer tam gori ustajaš,
Ustajaš in gledaš nas —
Odkodi si, luna, odkodi,
Ki siješ lepo povsodi
In svetiš ponočni čas?“
Pa luna pomika se više,
Čarobno obseva hiše;
Obseva Ivančka in gleda,
Kakó se Ivanček jej čudi,
Kakó se spoznati jo trudi.

Ivanček se tega zaveda,
Pa lunici beseduje:
„Ti, lunica, svitla in zala,
Ti skrita ne boš mi ostala —
Prej bila si bitje mi tuje,
Sedaj si mi dobra znanka:
Ti, luna, ti si gorjanka;
Ker vselej z gorá prisiješ
In znova za gore se skriješ —
Ti nisi kraljevske krvi,
Četudi krog tebe žarí...“
Pa luna pomika se više,
Čarobno obseva hiše;
Pomika se svojo pot dalje —
Pred hišo Ivanček zaspal je.

A. P.

